

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 212/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Denisou Jánošíkovou, Klincová 2136/35, Bratislava, proti postupu povereného súdneho exekútora JUDr. Martina Hermanovského, Moskovská 18, Bratislava, v konaní sp. zn. 283EX 328/21 a jeho príkazu na vykonanie exekúcie uskutočnením prác a výkonov zo 7. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Tiež navrhuje zrušiť namietaný exekučný príkaz, priznať finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania. Okrem iného tiež navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť namietaného exekučného príkazu.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje na Okresnom súde Banská Bystrica v konaní sp. zn. 23Ek/1113/2021 v procesnom postavení povinnej, proti ktorej sa oprávnený domáha vymoženia nepeňažného plnenia (uskutočnenia prác a výkonov) na základe exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/19/2020 z 9. decembra 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/4/2021 z 25. februára 2021 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým sťažovateľke uložil povinnosť umožniť oprávnenému vstupu do nehnuteľnosti (rodinný dom a garáž) a odovzdať mu kľúče od rodinného domu, garáže a vstupnej brány rodinného domu až do právoplatného skončenia vo veci samej.

3. Poverený súdny exekútor namietaným exekučným príkazom uložil sťažovateľke za čiastočné nesplnenie uloženej nepeňažnej povinnosti (neodovzdanie kľúčov od vstupnej brány rodinného domu oprávnenému) pokutu vo výške 3 000 eur.

II.

4. Sťažovateľka uvádza, že kľúčmi od vstupnej brány rodinného domu disponuje jej majiteľka, čo má vyplývať aj z priloženého úradného záznamu z 20. januára 2023, v ktorom majiteľka vstupnej brány vyhlásila, že kľúč od vstupnej brány odmieta vydať komukoľvek, a to oprávnenému, ako aj povinnej, avšak vstup na pozemok umožní. Podľa jej názoru tak došlo zo strany súdneho exekútora v rozpore so zisteným skutkovým stavom k nezákonnému postupu spočívajúcemu v uložení pokuty za nevydanie vecí. Na uvedenú skutočnosť bol súdny exekútor zo strany sťažovateľky upozornený podaním z 22. marca 2023.

5. Návrh na odklad vykonateľnosti namietaného exekučného príkazu sťažovateľka odôvodňuje skutočnosťou, že je matkou dvoch detí (maloletý syn a plnoletá dcéra, ktorá študuje na vysokej škole), je rozvedená, otec riadne neprispieva na výživu svojich detí a pokúša sa o zníženie svojej vyživovacej povinnosti a jej mesačný hrubý príjem predstavuje sumu 911,37 eur (potvrdenie o príjme zo závislej činnosti z 26. marca 2023).

III.

6. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v námietke sťažovateľky o nezákonne uloženej pokute zo strany súdneho exekútora pre nesplnenie povinnosti bez ohľadu na skutočnosť, že sťažovateľka predmetným kľúčom od vstupnej brány rodinného domu nedisponovala.

7. Ústavný súd hneď v úvode poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení sťažovateľkiných práv a vecne sa zaoberať jej ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľka nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré jej zákon na to poskytuje. Zmysel a účel uvedeného princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy vecí nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity ochrany ústavnosti ústavným súdom podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (obdobne II. ÚS 137/2019, II. ÚS 166/2021).

8. Súdnu exekúciu riadi exekučný súd, ktorý má dosah na zákonnosť vykonávanej exekúcie v rozsahu zabezpečujúcom pre oprávneného a povinného uplatnenie rovnakých práv a plnenie len zákonom vyžadovaných povinností (IV. ÚS 306/2007). V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na § 32 Exekučného poriadku, podľa ktorého je súd oprávnený požadovať od exekútora vysvetlenia alebo správy o priebehu každej exekučnej veci, ktorá bola exekútorovi pridelená, pričom exekútor je povinný súdu v určenej lehote ich aj poskytnúť. Ak pri výkone exekúcie dochádza k prietahom alebo porušovaniu povinností ustanovených týmto zákonom, môže súd uložiť exekútorovi vykonanie potrebných opatrení na odstránenie nedostatkov. Nesplnenie povinnosti uloženej súdom je závažným disciplinárnym previnením.

9. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že obsahom pokynu súdu môže byť vykonanie procesného úkonu, ktorý podľa názoru exekučného súdu mal exekútor pri riadnom výkone svojej činnosti

vykonať, alebo, naopak, povinnosť upustiť od vykonania (či vykonávania) určitej činnosti, ktorá podľa názoru súdu riadnemu vedeniu exekúcie odporuje (ŠTEVČEK, M., KOTRECOVÁ, A., TOMAŠOVIČ, M., MOLNÁR, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 99 – 101 a 793).

10. Sťažovateľka neuplatnila ochranu svojho uplatneného práva prostredníctvom účinného právneho prostriedku, ktorý jej poskytuje príslušné ustanovenie Exekučného poriadku, teda v rámci tzv. pokynového konania. Za takejto situácie dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľka má v systéme exekučného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv všeobecným súdom oprávneným konať o jej podnete, preto nie je daný dôvod, aby ústavný súd v okolnostiach prípadu vstupoval do prebiehajúceho exekučného konania a primárnej právomoci exekučného súdu (pozri tiež II. ÚS 554/2021, II. ÚS 318/2022, III. ÚS 152/2023). Sťažovateľka v predmetnej veci síce skoncipovala podanie, v ktorom uviedla svoje námietky vo vzťahu k uloženej pokute, avšak toto podanie bolo určené poverenému súdnemu exekútorovi, nie exekučnému súdu.

11. Na základe uvedených skutočností ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol. Keďže ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako celok, nepokladal za potrebné zaoberať sa jej ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2023

Robert Šorl
predseda senátu